

Prædiken søndag d. 21. august 2016.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Luk 13,10-17

Lev stærkt - Tro er at sætte mennesker først

Nå, hvem skal så helbredes i dag?

Nogen gange kan man tro, at Jesus tænker sådan, når han går ind i synagogen. I dagens historie fra Lukasevangeliet underviser Jesus i synagogen. Så mændene sidder der på rad og række og lytter til hans undervisning.

Når jeg læser Luasevangeliet, så tænker jeg på en kvinde, som jeg næsten altid møder, når jeg enten løber, går eller cykler langs med Odense Å. Der er en kvinde, som, går mange mange ture ved åen. Hendes ryg er totalt S-formet og hun er så krumbøjet, at man lægger mærke til hende.

Når jeg læser teksten tænker jeg på hende.

Tænk en gang hvis man kunne gøre som Jesus.

Kalde hende til sig og sige: "Kvinde, du er løst fra din sygdom!" Og så få lov til at se, hvordan hun langsomt og for første gang i mange år, stille og roligt rettede sig op.

Som om hun ikke rigtigt selv tror på det.

Hvor må de være fantastisk at se hendes ansigt, som ellers altid er rettet mod jorden dukke op, for til sidst at se hende i øjenene.

2 af 4

Det er præcis det, som sker den dag i synagogen.

Folk i synagogen så at Guds kærligheds kraft ikke bare helbreder syge sjæle, men også retter en krumbøjet ryg ud.

Kvinden ved godt, at det som er sket, er et mirakel, så hun giver sig til at prise Gud.

Mennesker omkring hende klapper i hænderne af begejstring. Det er jo det, som Jesus har sagt. At Guds rige er kommet nær og det betyder, at menneskers liv forandres. De ser det ske lige her i deres synagoge, hvor gudstenesterne, ikke hver sabbat, er værd at skrive hjem om. Så det lægger jo lige en ekstra glæde til. Ja, man kunne jo godt drømme om, at det skete her!

Men så der der lige præsten - synagogeforstanderen. Man kunne tro, at han ville være helt vildt begejstret og allerede nu glæde sig til næste uges sabbat, for når dette rygtes, så skal der nok blive fuldt hus. Det er jo alle synagogeforstanderes drøm. Fuld synagoge og gang i den med glade mennesker.

Men nej, han reagerer helt helt anderledes. Faktisk bliver han rasende.

I de ti bud siges det: **v8** Husk sabbatsdagen og hold den hellig. **v9** I seks dage må du arbejde og gøre alt, hvad du skal; **v10** men den syvende dag er sabbat for Herren din Gud. Da må du ikke gøre noget som helst arbejde, hverken du selv eller din søn eller datter, din træl eller trælkvind eller dine husdyr, og heller ikke den fremmede i dine byer. **v11** For på seks dage skabte

Herren himlen og jorden og havet med alt, hvad de rummer, men på den syvende dag hvilede han. Derfor har Herren velsignet sabbatsdagen og helliget den.”¹

Synagogefortanderen er opdraget til at respektere loven, sådan som den står. Tidsånden eller kulturen var ikke sådan at man, som vi gør, sætter spørgsmålstejn ved alt.

Han var tværtimod ansat til lære mennesker at holde fast ved reglerne, for det var farisæernes, altså de ivrigste lovtro jøders inderste overbevisning, at det var bedst for mennesket at det var således.

“Der er seks dage, som er bestemt til arbejde. Der kunne I da været kommet og lade jer helbrede, men ikke på sabbaten!”

Man kunne jo være flabet og spørge: Nå det sker måske alle de andre dage? Det tror jeg ikke, det gjorde.

Synagogeforstanderen er hverken dum eller ond. Han holder blot fast i det, han har lært og oprigtigt tror er det bedste for mennesker.

Jesus peger straks på deres eget hykleri ved at påpege at de alle sammen vil give deres husdyr vand, selvom det er sabbat.

Som så ofte før, når Jesus siger noget, sidder mændene og krummer tæer, for Jesus rammer fuldstændigt plet her. De vander da alle sammen deres dyr på en helligdag.

¹ 2. Mos 20,8-11.

4 af 4

Det betyder så, at dyrenes velfærd pludselig er vigtigere end kvindes helbred.

Inderst inde kan de godt se, at Jesus - endnu en gang har fanget dem i deres dobbeltmoral.

Når reglerne bliver så rigide, at de mod al fornuft kommer til at skade mennesker, så må mennesket komme først.

Det er den fornuft Jesus præsenterer dem for, og dette er ikke hverken den første eller den sidste historie i bibelen med dette tema.

At leve stærkt som kristen, er netop ikke, selvom mange tror det, at være bundet af reglerne om alt det man ikke må.

Det er at være sat fri til at sætte sit medmennesker før sig selv og også før de normer, der må holde mennesker nede.

Det er netop at fejre livet og glæde sig over det.

Og i lyset af det, håber jeg vi alle kan rette os op og tage mod Guds kærlighed, som netop sætter os fri til at leve og fri til at tjene vores medmenneske.

Mennesket kommer altså før reglerne.

Amen.